

og dels filantropisk. Der afholdes to Møder om Aaret. Og her vil Medlemmerne altsaa faa Lejlighed til at mødes med deres tidligere Kammerater og Lærere, saa Forbindelsen med hele den Verden, der i deres tidligste Ungdom betød saa meget for dem, ikke ganske afbrydes. Igennem Zahlensersamfundets filantropiske Virksomhed vil ogsaa det gode Kammeratskab, der faar den bedre stillede til at ønske at række den mindre velstillede en hjælpende Haand, et praktisk Udslag. Forhaabentlig vil baade de gamle og de unge Zahlensere vise, at ogsaa Kvinderne har en udviklet Kammeratskabsfølelse ved at slutte sig talrigt til Zahlensersamfundet.

Muttershäftsversicherung — Moderstøtte.

Rent tilfældigt erfarer jeg Fru Stampe Feddersens Protest mod det fra Tysk kopierede Udtryk »Moderskabsforsikring«.

Det er højst uheldigt, at vort Universitet gør *intet*, og vor Regering *næsten intet*, for at sørge for et menneskeligt Dansk i de Udtryk, der vedrører det offentlige Liv. I Tyskland findes en Sprogforening, der allerede har faaet Regeringen *der* til at indføre adskillige Reforme i den officielle Navnegivning. Vi Danske kører derimod uforstyrret videre i den gamle Skure, dvs. udsøger usvigelig de *sletteste* tyske Mønstre og gør Gengivelsen om muligt *endnu slettere*, Eks. tysk *Zollschutzsystem* = dansk *Told-be-skyt-tel-ses-system*.

Naar det offentlige er saa ligegyldigt, fortjener det des mere Paaskønnelse, at enkelte Privatfolk søger at raade Bod derpaa.

Det foreslaaede Ord »Moderstøtte« er meget godt; til Brug for andre Sider af samme Virksomhedsomraade kan der foreslaas saadanne Ord som »Moderværn« el. »Moderlovværn« og »Moderrøgt«.

Gudmund Schütte.

Titler og Stillinger.

Ærede X.!

Jeg er meget glad over, at De har rejst Spørgsmaalet om, hvorledes man i Til- og Om-

tale skal benævne Kvinder eller med andre Ord, hvad Titel, man skal give dem. Spørgsmaalet er i Følge Sagens Natur af nyere Dato, idet Kvinderne tidligere aldrig havde anden Titel end den, de laante fra deres Mand, medens det jo nu er mere og mere almindeligt, at de har erhvervet sig en selv. Det er derfor naturligt at der paa dette Punkt hersker en Del Forvirring, inden man rigtig har vænnet sig til denne nye Tingenes Tilstand; men det er ogsaa paa Tide, at der bringes Orden i denne Forvirring.

Det har forundret mig meget at lægge Mærke til, at det i de senere Aar mere er bleven Skik at Hustruer tiltales ganske som deres Mand, kun at der i Stedet for Hr. sættes Fru, altsaa som De skriver, »Fru Tandlæge Olsen«, »Fru Dr. Hansen« o. s. v. Det forekommer nemlig mig at maatte være i høj Grad krænkende for vedkommende Fruers Selvstændighedsfølelse, saaledes at gaa under en Benævnelse, som aldeles ikke passer paa dem selv, men kun paa den af hvis Husstand, de er et Led. Det kan selvfølgelig ikke nægtes, at det, at Fru Olsens Mand er Tandlæge, er en Oplysning, som kan have praktisk Betydning. Og jeg indrømmer ogsaa, at man kan tænke sig, at Fru Tandlæge Olsen blot var Tandlæge Olsens Frue, medens Tandlæge Fru Olsen selv var Tandlæge. Men jeg synes, at den er altfor indviklet. Jeg ønsker derfor at henstille til alle at kalde den Fru Olsen, som er Tandlæge, for Fru Tandlæge Olsen, ganske som Hr. Tandlæge Olsen, medens den Fru Olsen, hvis Mand er Tandlæge, kaldes Fru Olsen, og hvis dette ikke er tilstrækkeligt betegnende, Tandlæge Olsens Frue. Derved opnaar man to Ting; for det første, at begge Fruer kaldes for det, som de i Virkeligheden er, og for det andet, at der kun er et System, hvorefter man tiltaler Folk, altsaa ens for Kvinder og Mænd. Det bliver dog i Længden det enkleste. Med Hensyn til de ugifte Kvinder, bør der naturligvis gælde ganske samme Regel, og efter Deres Udtalelser lader dette til i særlig høj Grad at trænge til at slaas fast; for skal der, som De, ærede X, lader til at mene, gælde et for Kvinder med akademiske Grader og noget andet for alle an-